Metsola: Mod og håb til det ukrainske folk

Kære Ruslan Stefantjuk,
kære medlemmer af Ukraines parlament,
kære modige krigere,
kære brødre og søstre.

Tak, fordi I inviterede mig til at komme til Kyiv for at tale til jeres parlament. Det er mig en ære at være her blandt andre europæiske parlamentarikere. Men det er først og fremmest min pligt at være her. Det er en pligt, som jeg må opfylde. Et ansvar over for jer, der står i frontlinjen. For at vise verden, at der selv i krigens mørke er et lys i form af det parlamentariske demokrati.

Jeg er her i dag som repræsentant for Europa-Parlamentet, for det europæiske folk, for at fortælle jer én ting. Vi støtter jer. I gode såvel som i mindre gode tider støtter vi jer.

De billeder, som vi har set verden over i de seneste forfærdelige måneder, har været billeder af ødelæggelse, af død, af uskyldige liv, der er blevet ødelagt, af kvinder og børn tvunget til at forlade deres hjem og deres tilværelse.

Men Europa og verden har også set jeres mod og de ukrainske familiers modstandsstyrke. Beretningerne om heltene fra øen Snake er nået ud til hele verden. De stolte krigere fra Mariupol vil inspirere mange fremtidige generationer.

Og jeg er ikke i tvivl om, at vi snart vil se håbet vinde over frygten. For I viser verden, at I ikke lader jer skræmme af terror, og at bomber aldrig vil knuse jeres stolthed, og at de aldrig vil knuse jeres værdighed.

EU og verden har set, at I forsvarer jeres land. Men I kæmper ikke kun for at beskytte jeres hjem og jeres territorium. I kæmper for det, som vi alle tror på. Nemlig frihed, demokrati og retsstatsprincippet. Og her i Ukraine er disse værdier ikke blot slagord. I kæmper for dem, fordi I ved, at de er en forudsætning for alt andet.

Den Europæiske Union blev skabt for at binde Europas nationalstaters skæbner sammen, så de ikke længere kunne havne i den slags konflikt, som i løbet af mindre end 30 år førte til to verdenskrige. Den Europæiske Union er et fredsprojekt. Men det er først og fremmest et frihedsprojekt.

Og lad mig slå fast, at Ukraine er Europa.

Vi står midt i en trist og tragisk tid. Mange ukrainere har mistet deres liv. I har mistet familiemedlemmer, slægtninge og venner. Vores tanker går først og fremmest til alle jer. Og I må endelig tro mig, når jeg siger, at Europa-Parlamentet, Den Europæiske Union og det europæiske folk står side om side med Ukraine.

Ord kan inspirere. Og ord kan sommetider ændre verden. Men verden har også brug for handling. Og verden har også brug for medfølelse. Jeg er kommet her for at bringe et budskab om støtte og håb, at vi aldrig vil lade Ukraine i stikken, og at vi aldrig vil sænke paraderne.

Mariupol er en by, som jeg aldrig har besøgt. Men det er navnet på en by, som jeg aldrig vil glemme. Bombningen af en fødeklinik og drabet på børn er ugerninger, der vil blive husket i skændsel. Det er umenneskelige handlinger, der symboliserer den trussel, som I bekæmper. Og vi vil aldrig nogensinde glemme, hvad der skete der.

Lad mig love jer tre ting.

For det første bringer denne invasion af jeres land Rusland i direkte konfrontation med Europa, det internationale samfund og den regelbaserede verdensorden. Og det er ikke noget, som vi vil lade Putin gøre uanfægtet. Vi skal have flere og strengere sanktioner. Vi vil stille gerningsmændene til ansvar for de ugerninger, som de har begået her.

For det andet anerkender Den Europæiske Union Ukraines europæiske ambitioner og jeres ønske om at blive et kandidatland til EU-medlemskab. Jeg står her for at fortælle jer, at I kan regne med mig. I kan regne med, at Europa-Parlamentet vil støtte jeres land på dets vej til at

opnå dette mål. Vi ved, hvor meget blod der er blevet udgydt for at nå hertil, og vi vil ikke skuffe jer.
Det er tydeligere end nogensinde før, at Ukraine ser Den Europæiske Union som sit bestemmelsessted. Vi vil reagere ærligt og med håb. Hvert land følger sin egen sti, men der bør aldrig herske tvivl om Ukraines fremtid i EU.
For det tredje vil vi tage vare på jeres familier, som er tvunget til at flygte, indtil den dag de sikkert kan vende tilbage til deres hjem og genopbygge deres liv. Og vi vil hjælpe jer med at genopbygge jeres byer, når denne ulovlige, uprovokerede og uberettigede invasion er overstået.
Vi har allerede ydet økonomisk, militær og humanitær bistand. Det vil vi fortsat gøre, og vores bistand vil blive øget. Vi vil oprette en solidaritetstrustfond for Ukraine og organisere en international donorkonference med genopbygning for øje. For dette angreb på jeres hjemland har ændret alt.
I bad ikke om denne invasion, og I fremprovokerede den heller ikke. I søgte ikke en konfrontation. Men I har taget udfordringen op, og det er et bevis på folkets storhed, på jeres mod, på jeres karakterstyrke.
Nu opfordrer jeg Den Europæiske Union til at tage udfordringen op med samme styrke. For det er tid til at gøre alt, hvad vi kan.
Den regelbaserede verdensorden er fortsat stærk. Putin har fejlbedømt ikke blot jeres lands mod og modstand, men også den demokratiske ordens styrke. Han tog grundlæggende fejl, da han så vores drøftelser som et tegn på svaghed, og han har betalt en hidtil uset pris. Vores sanktioner gør ondt, og vi må gå endnu længere.
Millioner af jeres landsmænd er flygtet fra dette land. Millioner af andre er internt fordrevet, og de forventes at komme til andre europæiske lande. Vi skal være parate. Men endnu vigtigere er det, at vi vil gøre, hvad der er nødvendigt, for at skabe en fremtid uden frygt for dem, der ankommer til vores grænser. Den vilje vil forblive stålsat, og den vil aldrig svinde.
Vi vil vise, at Europa fortsat er et kontinent med åbne hjerter og åbne hjem. Et konkret udtryk for vores fælles europæiske levevis, hvor medfølelse og styrke går hånd i hånd.
Vi er nødt til at øge vores indsats for at mindske vores afhængighed af russisk energi. Og jeg ønsker en fremtid, hvor Europa er helt frit og sikkert med egne energiforsyninger.
I denne krisetid må vi huske på, at energi er, og altid har været, politisk. Det har Rusland forstået i årevis. Men det har I også.
Europa skal sigte mod en fremtid uden gas fra Rusland. Uden gas. Det er et ambitiøst mål, men det er nødvendigt.
For når alt kommer til alt, bør vi ikke gennem vores forbrug af russisk energi indirekte finansiere de bomber, der falder over jeres hjem. Og vi vil intensivere vores indsats for at sikre, at dette sker hurtigst muligt.
Lad mig tale lidt om den informationskrig, som vi kæmper. Vi er ikke blot nødt til at styrke vores forsvar mod cyberangreb. Vi må også vedvarende kæmpe for at gendrive den udlægning, at EU ved at konfrontere Putin dermed også er imod Rusland. Der er russere, der åbent træder op imod Putin, og der er mange, trods truslen om fængsling. De står på historiens rette side. De står på vores side.
Lad mig afslutningsvis citere Jonathan Sacks, som sagde: "Det er svært at overvinde frygt i håbets navn. Det kræver et enormt mod. Men i takt med at vores magt til at ødelægge vokser sig større og større, har vi mere end nogensinde før brug for dette mod."
Og lad mig ligeledes citere jeres nationaldigter Taras Sjevtjenko: "Bliv ved med at kæmpe, så vil I vinde."
I har modet.
Ukraine har modet.
Vi står side om side med jer – i dag, i morgen og for altid.
Æret være Ukraine.